

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

מנחות-כל קרבנות הציבור		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כיצד הוא בודק? הגזבר יושב והקנה בידו, זרק הגיר הקיש בקנה.											◊	פז.
שיש בו קמחין - פסול, שנאמר: (במדבר כ"ח) תמימים היו לכם ומנחתם, תמימים יהיו לכם ונסכיםם.	רבי יוסי ברבי יהודה:										◊	פז.
אין מביאין לא מתוק ולא מבושל ולא מעושן, ואם הביא - פסול.											■	פז.
אין מביאין את הליסטיון, ואם הביא - כשר	והא קתני רישא:										◊	פז.
כרוך ותני.	רבינא:										!	פז.
חוליא דשימשא לא מאיס, חוליא דפירא מאיס.	רב אשי:										!	פז.
אין מביאין ישן, דברי רבי	[רבין]										◊	פז.
מכשירין.	חכמים:										◊	פז.
מאי טעמא דרבין? אמר קרא: (במדבר כ"ח) לכבש יין, מה כבש בן שנתו, אף יין בן שנתו.	חזקיה:										◊	פז.
אי מה כבש בן שתי שנים פסול, אף יין בן שתי שנים פסול											◊	פז.
וכי תימא הכי נמי											!	פז.
יין בן שתי שנים לא יביא, ואם הביא - כשר	והתניא:										◊	פז.
מאן שמעת ליה דאמר: לא יביא? רבי, וקאמר: אם הביא - כשר											◊	פז.
היינו טעמא דרבי, דכתיב: (משלי כ"ג) אל תרא יין כי יתאדם.	אלא אמר רבא:										◊	פז.
אין מביאין לא מן הדליות כל.											◊	פז.
כרמים העבדים פעמים בשנה.	תנא:										◊	פז.
רב יוסף הוה ליה קרנא דפרדיסא דרפיק ביה טפי ריפקא, ועבד חמרא דדרי מיא על חד תרין.	[רב יוסף]										◊	פז.
לא היו כונסין אותן בחצבין גדולים.											◊	פז.
חביות כדיות לודיות ובינוניות, אין מניחין אותן שנים שנים אלא אחת אחת.	תנא:										◊	פז.
כיצד בודק? גזבר יושב וקנה בידו, זרק הגיר הקיש בקנה.											◊	פז.
זרק הגיר של שמרים, גזבר הקיש בקנה.	תנא:										◊	פז.
ולימא ליה מימר											◊	פז.
מסייע ליה לרבי יוחנן											!	פז.
כשם שהדיבור יפה לבשמים, כך דיבור רע ליון.	דאמר רבי יוחנן:										!	פז.
רבי יוסי בר רבי יהודה אומר וכו'.											◊	פז.
הקדישו, מהו שילקה עליו משום בעל מום? כיון דפסול כבעל מום דמי, או דלמא אין בעל מום אלא בבהמה?	בעי רבי יוחנן:										◊	פז.
תיקו.											◊	פז.
אלים ממזב, כבשים מחברון, עגלים משרון, גוזלות מהר המלך	ת"ר:										◊	פז.
מביאין כבשים שנבנה כרחבן.	רבי יהודה:										◊	פז.
מ"ט דר' יהודה? דכתיב: ירעה מקנך ביום ההוא כר נרחב.	רבא בר רב שילא:										◊	פז.

פז.	◊	■							כתיב: על חומותיך ירושלים הפקדתי שומרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את ה' אל דמי לכם
פז.			^						מאי אמרי?
פז.	◊	!							הכי אמר רבא בר רב שילא: אתה תקום תרחם ציון
פז.	◊	!							רב נחמן בר יצחק: בונה ירושלים ה'.
פז.	◊	^							ומעיקרא מאי הוו אמרי?
פז.	◊	!							רבא בר רב שילא: כי בחר ה' בציון אוה למושב לו.
	◊								הדרן עלך כל קרבנות הצבור

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										מנחות-שתי מדות	
		מאן דאמר										מימרא	
פז:	מ	■	◆									שתי מדות של יבש היו במקדש, עשרון וחצי עשרון	
		■	◆									עשרון עשרון וחצי עשרון.	
		◇	■									עשרון מה היה משמש? שבו היה מודד לכל המנחות, לא היה מודד לא בשלשה לפר ולא בשל שנים לאיל, אלא מודדן עשרונות.	
		◇	■									חצי עשרון מה היה משמש? שבו היה מודד לחביתי כהן גדול, מחצה בבקר ומחצה בין הערבים.	
פז:	ג	◇	■	◆								מה תלמוד לומר: (במדבר כ"ח) עשרון עשרון לכבש האחד? מלמד ששתי עשרונות היו במקדש, אחד גדוש ואחד מחוק, גדוש - שבו היה מודד לכל המנחות, מחוק - שבו היה מודד לחביתי כהן גדול	
		◇	■	◆								לא היה שם אלא עשרון אחד, שנאמר: (במדבר כ"ט) ועשרון אחד לכבש האחד, א"כ מה ת"ל עשרון עשרון? לרבות חצי עשרון.	
	פז:			ז								ור"מ חצי עשרון מנא ליה?	
		◇		!								נפקא ליה מועשרון.	
	פז:			ז								ורבנן?	
		◇		!								וי"ו לא דרשי.	
	פז:	◇		ז								ורבי מאיר האי ועשרון אחד לכבש האחד מאי עביד ליה?	
		◇		!								ההוא שלא ימדוד לא בשל שלשה לפר ולא בשל שנים לאיל.	
	פז:			ז								ורבנן?	
		◇		!								נפקא להו מנקודו	
	פז:	◇		!	■							למה נקוד וי"ו שבאמצע עשרון של עשרון ראשון של יום טוב הראשון של חג? שלא ימדוד לא בשל ג' לפר ולא בשל שנים לאיל.	
				ז								ורבי מאיר?	
	פז:	◇		!								נקודו לא דריש.	
												חצי עשרון מה היה משמש? שבו היה מודד לחביתי כהן גדול	
פז:	<			ז								מודד?	
		◇	■	ז								חביתי כהן גדול לא היו באין חצאין, אלא מביא עשרון שלם וחוצהו	
	פז:	◇		!								מאי מודד נמי דקתני? מחלק.	
		◇	▲									חצי עשרון לרבי מאיר, גדוש היה או מחוק היה?	
	פז:	◇										(סימן: חצ"י חבית"י שלח"ן.)	
				ז								ותיבעי לך לרבנן	
	פז:	◇		!								לרבנן, עשרון גופיה קא מיבעיא להו: גדוש היה או מחוק היה?	
		◇		!								אמר ליה: [רב חסדא]	
	פז:	◇	▲									בעא מיניה רמי בר חמא מרב חסדא:	
		◇		!								פשיטא דביד, דאי בכלי, טורטני יכניס?	
	פז:			ז								ויכניס	
		◇		!								כיון דבקללה כתיב לאו אורח ארעא.	
	פז:	◇	▲									בעא מיניה רמי בר חמא מרב חסדא:	
		◇		!								אמר ליה: [רב חסדא]	

[illegible]